

บันทึก

เรื่อง ความหมายของ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘
(กรณีประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการตรวจสอบ
ทรัพย์สินตามประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติฯ)

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๘๐๒/๑๒๕๑๘ ลงวันที่ ๑๑
กรกฎาคม ๒๕๓๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักงาน ป.ป.ป.ได้รับหนังสือ
กล่าวหาร้องเรียนประกอบข่าวหนังสือพิมพ์ให้ทำการตรวจสอบทรัพย์สินของคณะรักษาความสงบ
เรียบร้อยแห่งชาติ และคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินตามประกาศคณะรักษาความสงบ
เรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ และฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๒๘
กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ พร้อมทั้งให้ประธานกรรมการ กรรมการตรวจสอบทรัพย์สินที่ได้รับแต่งตั้ง
ดังกล่าวแสดงสินทรัพย์และหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป.เพื่อความบริสุทธิ์ด้วย

ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการฝ่าย
ตรวจสอบทรัพย์สิน สำนักงาน ป.ป.ป. เป็นผู้พิจารณาว่าสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งให้
ประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้นแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตาม
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘
มาตรา ๒๓^๑ หรือไม่ คณะอนุกรรมการฯพิจารณาแล้วเห็นว่า มีปัญหาข้อกฎหมายที่จะต้อง
พิจารณาว่า ตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินที่คณะรักษาความสงบ
เรียบร้อยแห่งชาติแต่งตั้งนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓^๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ

^๑พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.
๒๕๑๘

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจ
สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ตามรายการ วิธีการและเวลาตามกำหนดในพระราชกฤษฎีกา

^๒พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.
๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือมี
เงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่นตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ
ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจด้วย

ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ หรือไม่ โดยมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่ายดังนี้

ฝ่ายที่ ๑ เห็นว่าตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ ได้ให้คำนิยามของคำว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า”ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือมีเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และความร่วมมือถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจด้วย” จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า ประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินที่คณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติแต่งตั้งนั้น เป็นกรรมการของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจหรือไม่ เห็นว่าประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้รับแต่งตั้งตามประกาศคณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ และฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ โดยคณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ซึ่งเป็นคณะบุคคลที่เข้ายึดและควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศ มีอำนาจที่จะออกคำสั่ง ประกาศระเบียบ ข้อบังคับใด ๆ ซึ่งมีสภาพบังคับใช้ได้เช่นเดียวกับกฎหมาย เป็นการใช้อำนาจในฐานะผู้ปกครองประเทศ คณะบุคคลดังกล่าวมิได้เป็นส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ดังนั้น คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินของคณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติดังกล่าวจึงมิใช่เป็นกรรมการของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ตามคำนิยามของคำว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ ดังกล่าวแต่อย่างใด จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้บุคคลดังกล่าวแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๑๓ (๒)^๓ และมาตรา ๒๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ ได้

^๓พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๒๓

ฝ่ายที่สอง เห็นว่าคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ซึ่งได้ยึดอำนาจการปกครองประเทศเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ โดยมีเหตุผลประการหนึ่งเห็นว่าได้นักการเมืองซึ่งเคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี หรือตำแหน่งการเมืองอื่นเป็นจำนวนมากมีพฤติกรรมอันแสดงให้เห็นว่ามีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติ ผิดวิสัยของผู้ประกอบอาชีพโดยสุจริตและพึงมีพึงได้ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติในฐานะผู้ควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศจึงได้มีประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ เรื่องให้อายัดและห้ามจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สิน แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน และแต่งตั้งเพิ่มเติมตามประกาศฯ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามประกาศของคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ซึ่งใช้อำนาจของรัฐแต่งตั้ง ซึ่งต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ รับรองสถานภาพของคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ นอกจากนี้ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติยังได้มีประกาศ ฉบับที่ ๓๖ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ จัดตั้งสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติขึ้น โดยมีฐานะเป็นส่วนราชการในกองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม ซึ่งต่อมาเมื่อมีประกาศใช้ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๓๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๔ ได้เปลี่ยนคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเป็นสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ และได้มีประกาศสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ ข้อ ๔ กำหนดว่า ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ประธานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่นายกรัฐมนตรี และสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่คณะรัฐมนตรี ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ซึ่งภายหลังได้เปลี่ยนเป็นสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ และมีสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติขึ้นนั้น จึงเป็นส่วนราชการใช้อำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินขึ้น เพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการ ประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่ได้รับมอบหมาย หากไม่ถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะทำให้ไม่ได้รับการคุ้มครองในฐานะเป็นเจ้าพนักงาน จึงเห็นว่าคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินที่คณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติแต่งตั้งนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ ดังกล่าว

คณะกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สินได้พิจารณาตามความเห็นทั้งสองฝ่ายแล้ว เห็นว่า เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญ ควรเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัย ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สิน จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาตามข้อหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ป. แล้วมีความเห็นว่า

ปัญหาตามข้อหาเรื่องนี้ มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน เป็นกรรมการของส่วนราชการตามบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐ หรือไม่ ซึ่งกรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๗ เห็นว่า โดยที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเป็นคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๖ เรื่อง ให้อายัดและห้ามจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สิน ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔ และประกาศฉบับที่ ๔๕ เรื่อง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔ โดยคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจปกครองประเทศในขณะนั้น ดังนั้น คำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติจึงมีผลเป็นกฎหมาย และคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินจึงเป็นคณะกรรมการตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๖ฯ ในฐานะที่เป็นองค์กรอิสระมิได้เป็นกรรมการของส่วนราชการใดตามบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ แม้ว่าต่อมาได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๖ เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔ กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติมีฐานะเป็นส่วนราชการในกองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม และเป็นนิติบุคคล รวมทั้งให้ประธานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะกรรมการได้ตามที่เห็นสมควร และต่อมาได้มีประกาศสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ เรื่องการแบ่งส่วนราชการสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ลงวันที่ ๒

“ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๖ เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔

ข้อ ๑ ให้จัดตั้งสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติมีฐานะเป็นส่วนราชการในกองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม และเป็นนิติบุคคล

ข้อ ๒ การแบ่งส่วนราชการสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ให้ทำเป็นประกาศของประธานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๕ ให้ประธานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ มีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะกรรมการได้ตามที่เห็นสมควร

ที่ปรึกษา กรรมการ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ ได้รับเงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆตามที่ประธานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๔^๖ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ และให้มีคณะกรรมการต่าง ๆ รวมทั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย ก็ตาม แต่ประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๖ฯ มิได้มีข้อความใดเกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเลย และประกาศสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ลงวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๔ ก็กำหนดแต่เพียงให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน มีรายชื่อตามประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๖ฯ และฉบับที่ ๔๕ฯ และให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๖ฯ ประกาศสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ลงวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๔ นี้ จึงหาผลลบล้างประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๖ฯ ได้อย่างใดไม่ ดังนั้นประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๖ฯ และประกาศสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ลงวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๔ จึงไม่มีผลเปลี่ยนแปลงสภาพและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินซึ่งเป็นคณะกรรมการตามกฎหมายอยู่ก่อนแล้วแต่ประการใด คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินยังคงมีอำนาจหน้าที่ในฐานะที่เป็นองค์กรอิสระตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๖ฯ เช่นเดิม

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๗) จึงเห็นว่า ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินที่คณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติแต่งตั้งมิใช่กรรมการของสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ และมีใช้กรรมการของส่วนราชการใดฉะนั้น จึงไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามมาตรา ๓^๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการพ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๐

(ลงชื่อ) ม. ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๖ประกาศสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการสำนักงานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ลงวันที่ ๒ มีนาคมพ.ศ.๒๕๓๔

ข้อ ๒ ให้มีคณะกรรมการดังนี้

๒.๑ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน รายชื่อตามประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๖ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔และฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีอำนาจหน้าที่ตามประกาศ ฉบับที่ ๒๖ กำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

๗โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สิงหาคม ๒๕๓๔